

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

להזכרכם:

- את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: laad@jafi.org
- את הנספח החתום בידי הניצולה יש לשלוח בסריקה למייל laad@jafi.org או בפקס 03-7453557.
- למידע ושאלות בנוגע למילוי הטופס ניתן להתקשר למוקד המידע של המשרד לאזרחים ותיקים *8840.
- לשאלות בנוגע לשיבוצים או בעיות שעלו בעת הביקור ניתן להתקשר ל-"רוח טובה" 1-700-505-202.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: חכמון	שם פרטי: חואטי
--------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: חכמון		בלועזית Hakmon
שם פרטי איתו נולדתי: חואטי		בלועזית Hoati
שנת לידה: 1933\08	מין: ז	ארץ לידה: טוניס
שם פרטי ושם משפחה של האב: עמוס		בלועזית Zrazis
שם פרטי ושם משפחה של האם: חיה		ארץ המגורים: Zrazis
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: זרזיש		מקצוע לפני המלחמה: סנדלר
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: 10 שנות לימוד		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור

במידה ועלית באנייה, ציין את שמה גלילה	שנת עליה: 1951	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי
אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה		
<p>היה לנו בית גדול עם 4 חדרים בית ערבי אבא היה רב של המקום ואני עבדתי ונתתי לו חצי מהמשכורת שקיבלתי אני למדתי עד כיתה ו והפסקתי כי לא היה קל המצב בבית אז הלכתי לעבוד בסנדלרייה היינו חיים עם הגוים ביחד אבל לא עשו לנו כלום היינו שבעה ילדים בת וששה בנים הייתי מקבל 1000 פרנק ו 500 הייתי נותן לאבא ואמא הייתה עובדת בחנות ומוכרת בדים.</p>		
נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה		
<p>(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):</p> <p>יצאנו בית הכנסת ביום שבת ואמרו שהגרמנים והאיטלקים באו ליד המשרדים של הממשלה והם היו המון, היו הרבה טנקים וחילים, אבא שלי רץ אלינו ורצה להחזיר אותנו הביתה כדי שלא יעשו לנו משהו במלחמה.מ לאחר יום יומיים שמענו מטוסים באוויר והיו יורים עלינו, אבא שלי לקח אותנו לפינה של החצר כדי שלא יקרה לנו כלום שתי מטוסים של אמריקאים ירו לכיוון המטוסים של הגרמנים ואז בנינו מקלט 2 וחצי מטרים מתחת לאדמה, מתי שראינו מטוסים יורים היינו יורדים למקלט. זה נמשך בערך שישה חודשים לא היה אוכל היה רעב ואבא היה מחפש לחם בין כל הכפרים של הערבים, ובקושי היה לנו לחם אז היינו אוכלים סוג של פרח. היינו מחפשים אוכל ולא היינו מוצאים. לא היינו ישנים כל הלילה מפחד בגלל ההפצצות בין האמריקאים לגרמנים.</p> <p>אח של אבא שלי היה מוכר יין לגרמנים בגלל שהיה מפחד מהם, הגרמנים היו הולכים טורים של גרמנים. הלחץ של כוחות הברית לא נתנו מנוחה לגרמנים ולכן הם לא היו עושים הרבה דברים ליהודים, רק סבלנו מאוד מרעב. הגרמנים לקחו מהיהודים 50 קילו זהב, הם הלכו לרב ואמרו אם לא תביאו 50 קילו זהב נהרוס את כל הכפר והרב עבר מבית לבית ואסף זהב על מנת לתת לגרמנים את הזהב, מאוד היו מפחדים מהגרמנים והם היו לוקחים מה שהם רוצים. גם הערבים שחיו איתנו היו מפחדים ולא עשו כלום.</p>		
אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):		
<p>יום אחד ראינו לאחר שישה חודשים שלא היה אף גרמני במקום , וראינו שנכנסו כוחות הברית והיו לבושים בגדים אחרים ואנחנו היינו שרים להם שירים, אז המצב השתפר יותר מבחינת האוכל, יכולנו לצאת יותר מהבית היו מקומות שבורים מהמלחמה. אבל האזור שלנו לא. היו יהודים שבזמן המלחמה חיו בפרדס, התחילו לחלק לנו אוכל קצת והיה לנו יותר טוב, אחרי המלחמה נשארתי שנה בטוניס ואז עליתי לארץ הייתי בצבא, והשתתפתי במלחמת ששת הימים והיינו מחמשים את הטנקים, הייתי 11 חודש בצבא ואח"כ נולד לי בן והיה לי פטור.</p>		
נא ספרי/ על חיך בארץ (תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):		
<p>הסוכנות היהודית באו אלינו ואמרו לנו שמגיל 18 יכול ללכת לארץ ישראל, נסענו באוטובוס עד טוניס ומשם לאוניה לצרפת ומצרפת לארץ ישראל, אני באתי לבד והמשפחה שלי נשארה ובאה בשנת 1956. כשהגעתי לארץ היה פה אח שלי ולקח אותי</p>		

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

מהנמל בחיפה ולקח אותי אליו למושב ברכיה וגרתי בבית אחר שלושה חודשים, התחתנתי עם בחורה בשם מלי כהן ואז חייתי במעברה שש שנים, עבדתי בסולל בונה, הליכה של שעה וחצי וגם החזרה, הייתי עובד בטייח. יש לי 5 ילדים.

ראיון: חן ברדה, אשקלון, ינואר 2014